

Отже, національно-патріотичне та полікультурне виховання студентів через ціннісний вплив мистецтва – надзвичайно важлива частина становлення всебічно розвинутої особистості, виховання якої – мета освітнього процесу педагогічного освітнього закладу. При цьому поєднання сучасних художньо-педагогічних технологій та ефективна організація самостійної позааудиторної роботи з образотворчого мистецтва сприятимуть вихованню майбутніх освітян у кращих традиціях українського народу.

МІФОЛОГІЧНІ СЮЖЕТИ ІСТОРІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

Калініна О.С.

*кандидат культурології,
старший викладач кафедри
культурологічних дисциплін
та образотворчого мистецтва*

*Комунального закладу
«Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної ради*

Міф як слово народився разом із живописом на стінах палеолітичних печер, разом зі співами та танцями їх мешканців як частина ритуалу. Розвиток грецького міфу відбувається в інших умовах – печери давно замінили хатинами, палацами та храмами, кам'яні знаряддя – металевими, замість пальців художники стали користуватися кістю.

Міф давав теми для кераміки, яку використовували навіть у похоронних обрядах. Сучасниками Гомера були величезні сосуди, що прикрашали розписи геометричного стилю.

До першої чверті VII сторіччя до н.е. відноситься найбільш великий посуд геометричного стилю, підписаний іменами Клітія та Ерготима, який отримав назву «царица ваз», або ім'я відкривателя, – ваза Франсуа. Цей посуд являє собою енциклопедію грецької міфології. У шести поясах зображень представлені Калідонська охота, ігри на честь Патрокла, погоня Ахіла за Троїлом, битва пігмеїв з журавлями та багато інших сюжетів. Ваза Франсуа, яка створена грецькими художниками знайдена в етрусській монументальній гробниці.

У V-IV сторіччя до н.е., коли у Греції існували різні художні типи розписної кераміки, міф широко проникає у грецькій побут. Зображенні на стінках посудів боги та герої стають учасниками грецьких свят.

У той же час на сюжети грецьких міфів були написані монументальні картини Полігнотом, Парасієм, Апелесом і багатьма іншими художниками. Жоден з цих творів не зберігся. Проте до нас дійшов їх детальний опис у праці Повсанія «Опис Елади» та книзі Філострата «Картини», що дозволяє нам представити собі не тільки майстерність та манеру художників, але й різні варіанти міфів. Монументальний живопис вплинув на відображення міфологічних сюжетів на вазах [3, 29].

Образотворчий фонд грецької міфології колосальний. Це культові статуї та статуетки, що слугують мотивами для міфологічних сцен, відтворенні на фризах та фронтоннах храмів, сосудах, погребальних стелах, мозаїках, фресках, дзеркалах, різних каміннях, монетах та великої кількості предметів художнього ремесла. Міфологія на

протязі багатовікової історії античного світу давала мистецтву ідеї, теми, образи, незалежно від того, вірили чи не вірили в богів, примітивним чи розвинутим було суспільство.

Із прийняттям християнства язичницька міфологія починає ототожнюватися з вигадкою. За часів ренесансу живопис набув алегоричного сенсу, а релігійні та билинні сюжети стали символічними. Представники Відродження ставили на перше місце певні морально-етичні проблеми, які намагалися вирішити за допомогою живопису, робили спроби пояснити сутність речей і процесів, використовуючи билинну тематику робіт та міфологічних героїв. Міф за часів ренесансу перетворюється із казкового літературного твору, у серйозний твір, що закликає підвищувати рівень моралі [1, 250].

Характерно, що у XVIII-XIX ст. різко зростає інтерес до історії античності, особливо Римської імперії. Казково-міфологічний жанр набуває політичний підтекст, стає частиною ідеології правителя певної держави. Наприклад Наполеон захоплювався подвигами Олександра Великого та військовим мистецтвом стародавнього Риму, купуючи живопис на відповідну тематику.

На початку XX сторіччі відродився інтерес до народної творчості, етнічним мотивам, деталям національних культур, тому билинний жанр стає популярним. Також на рубежі століть з'являються нові мотиви – культура корінних народів. У публіки та художників викликає інтерес культура індіанців, африканців [3, 50]

Підсумовуючи можна сказати, що казкові та міфологічні мотиви – важлива тематика образотворчого мистецтва. Характерними рисами полотен виконаних в цьому жанрі були: динамічність сюжету, ідеалізація образів, яскравість, увага до деталей, насиченість сюжетів, багатообразність. Міфологічний жанр – піднесене мистецтво, яке переважно зберігало норми античної естетики.

Список використаних джерел:

1. Бахтин М.М. Народная культура средневековья и Ренессанса. М.,1988. 414 с.
2. Богатырев П.Г. Вопросы теории народного искусства. М., 1971. 385 с.
3. Немировский А. И. Мифы и легенды народов мира. Т.1. Древняя Греция., М, 2004. 496 с.
3. Шахнович М.И. Миф и современное искусство. С.- Петербург., 2001. 128 с.

ЕКРАННІ МИСТЕЦТВА. ФОРМИ ПОШИРЕННЯ МИСТЕЦТВА (ГАЗЕТА, МЕДІА, РЕКЛАМА) В ІНТЕГРОВАНІХ КУРСАХ ЗЗСО

Косенко К.О.,

*методист Центру методичної та аналітичної роботи
КВНЗ «Харківська академія неперервної освіти»*

Ковтун І.І.,

*учитель української мови,
образотворчого мистецтва
Харківської гімназії № 43*

Харківської міської ради Харківської області

Стрімкий розвиток нових технологій та їх використання у мистецькому процесі призвели до своєрідної міграції сучасних художників на «нові території мистецтва» для пошуку інших шляхів художнього вираження.